

ministrationen, saavel Statens som Kommunernes, for Sundhedskommissionerne, ja oven i Købet ogsaa for Rigsdagen. Navnlig denne sidste Tanke, at vi Rigsdagsmænd kunne faa 20 Ark Medicinallovgivning at læse igennem, har paa nogle virket saa forførende, at Udvalget har ment ikke at burde modsætte sig Bevillingen.

K. M. Klausen: Det vil af Betænkningen fremgaa, at der er blevet afholdt et Samraad mellem Finansudvalget og den højtærede Minister angaaende Oprettelsen af bakteriologiske Undersøgellesanstalter. Det vil maaske være de ærede Medlemmer bekendt, at jeg ved Finanslovforslagets 1ste Behandling henledede Opmærksomheden paa denne Sag. Det gjorde jeg, fordi jeg havde set, hvilke gode Resultater det medførte at oprette saadanne Undersøgellesanstalter her i Kjøbenhavn. Det har nemlig vist sig, at den bakteriologiske Undersøgellesanstalt, som er oprettet her i Byen i det sidste Aar, har været til meget stor Fordel for Kjøbenhavns Kommune, idet vi derved have kunnet spare betydelige Udgifter, som ellers paaføres ved smitsomme Sygdomme, og naar det bliver en Fordel for Kommunens Kasse, bliver det i ligesaa høj Grad til Fordel for Befolkningen. I mange Tilfælde, hvor saadanne smitsomme Sygdomme menes at være komne ind i Familier, medføre de jo nemlig Hospitalsindlæggelse og Desinfektion af Lejligheden, og naar det saa viser sig, at der i Virkeligheden ikke har været smitsom Sygdom til Stede, er der derved paaført uforholdne Udgifter og Ulejlighed baade for Kommunen og den Familie, som rammes deraf. Derfor mener jeg, det var et Spørgsmaal, som fortjente at støttes af Staten, der jo ogsaa hvert Aar har meget betydelige Udgifter i Anledning af forskellige smitsomme Sygdomme. Men det har desværre vist sig, at den højtærede Minister ikke vil gaa med til at støtte denne Sag. Det glæder mig derfor i de senere Aar at lægge Mærke til, at man ude i Befolkningen har Øjet aabent for denne Sag. Saaledes har, saa vidt jeg har erfaret, Aarhus Kommune i den nyeste Tid oprettet en saadan bakteriologisk Undersøgellesanstalt. Det har været min Mening, da jeg rejste Spørgsmaalet i Rigsdagen, at der meget vel kunde oprettes saadanne Anstalter i det mindste ude i de større Provinsbyer. Jeg tror, det vilde være til samme Fordel baade for de offentlige Kasser og for Befolkningen, som det

har vist sig at være her i Kjøbenhavn. Jeg maa, som sagt, beklage, at den højtærede Minister har stillet sig saa uvillig over for dette Spørgsmaal. Jeg vil imidlertid bede ham om at tage det under fornyet Overvejelse. Der kunde maaske saa være Haab om, at vi ad Aare kunde tage denne Sag op paa Finansloven. — Jeg skal derefter fremsætte nogle Bemærkninger i Anledning af Betænkningens Nr. 82, der vedrører et Tilskud til Kjøbenhavns Politi. Den ærede Ordfører har jo allerede nævnt denne Sag, og at det Tilskud, som nu gives til Kjøbenhavns Politi, skriver sig fra Loven af 11te Februar 1863. Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har nu for et Par Aar siden andraget Regering og Rigsdag om, at dette Tilskud maatte blive forhøjet. Det forekommer mig nu, at der er meget, der taler for at gaa ind paa det Forslag, som er stillet fra Ministeriets Side om at forhøje Tilskuddet med 37,000 Kr. Jeg maa maaske først gøre et Par oplysende Bemærkninger vedrørende denne Sag. I Aaret 1885 blev Kommunens Politi forøget i Juni Maaned med, saa vidt jeg erindrer, 62 Mand. Dette var Kommunalbestyrelsen enig om. Politidirektøren fik altsaa denne Styrke, og dermed var man i Kjøbenhavn paa det rene med, at nu havde vi en saa stor Politistyrke, som var nødvendig i Forhold til Byens Størrelse. Men 4 Maaneder derefter udkom der 2 provisoriske Love, nemlig Loven af 27de Oktober 1885, hvorved Politistyrken i Kjøbenhavn blev forøget yderligere med 100 Mand, og tillige en anden provisorisk Lov, hvorefter der oprettedes et Gendarmerikorps her i Landet. Derom havde Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse ikke bedt. Disse 100 Politibetjente ere ligefrem blevne praktkede os paa; det var Regeringen, der sendte os dem paa Halsen. Vi havde ikke paa nogen Maade ønsket at faa dem. I den provisoriske Lov angiver Regeringen som Motiv for Nødvendigheden af disse 100 Betjente den da forhaandenværende politiske Uro og Smedestriken, som fandt Sted i Kjøbenhavn 1885. Men hvis Skyld var den politiske Uro, som fandtes i Gemytterne den Gang? Det var ikke Kjøbenhavns Kommune, der havde Skyld i det. Det var selve Regeringens Lovbrud, som var Skyld deri. Det var dette, der havde opbidset Gemytterne ikke blot i Hovedstaden men over hele Landet. Derfor fik vi praktket disse 100 provisoriske Politibetjente paa Halsen her i Kjøbenhavn. Den anden Grund, hvorfor vi fik dem, var, som Regeringen selv sagde, den daværende Smede-